

levende Fiskere mod at gaa til Grunde. Der har ganske vist været nedsat Kommissioner nok, det kunde næsten se ud, som om man nedsatte dem for derigennem foreløbig at holde Sagen fra sig. Det er ikke min Mening at rejse den Beskyldning, at de ere nedsatte af denne Grund, men det kan se saadan ud. Den sidste Kommission blev, som nævnt, nedsat 1897, og man havde berettiget Grund til at vente, at den vilde fremkomme med virkelig reelle Forslag til Foranstaltninger paa Vestkysten. Imidlertid ved vi jo, at Regeringen ogsaa paabød Kommissionen at tage andre Spørgsmaal med ind under sine Overvejelser, afgive Betænkning og stille Forslag derom. Blandt andet blev ogsaa Skagens Havn nævnt. Dertil var der i og for sig ikke noget at sige; men vi maatte dog være berettigede til at tro, at Vestkystforetagender vilde blive nævnte som Nr. 1 i Rækken. Desværre bleve vi skuffede, idet Hovedresultatet af den sidste Vestkysthavnekommissions Arbejde i første Række er blevet en Havn paa Østkysten. Det maa nemlig en Gang for alle slaas fast, at Skagens Spids skiller mellem Øst- og Vestkysten. Det nytter ikke at hævde, at Skagens Havn skal have nogen væsentlig Betydning for Fiskerne paa Vestkysten. Naar de først ere komne over de farlige Rev ved Skagen, have de ingen særlig Nød længer; saa ere vi omme paa Østkysten. Selvfølgelig er der kortere Vej til Skagen end til Frederikshavn; men det spiller ikke saa stor en Rolle. Det ærede Medlem fra Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen) sagde, at det vilde være absolut rigtigt at anlægge en Havn paa Skagen, fordi der der var de fleste Fiskere. Dette Ræsonnement synes mig ikke rigtigt; Spørgsmaalet maa være, hvor der er den største Fare forbundet med Fiskeriet. Og stilles Spørgsmaalet paa denne Maade, synes der ikke at være nogen Tvivl om, at Svaret maa blive, at der er størst Trang til en Havn paa Vestkysten. Tager man et Kort, vil man se, at der er en forbavsende lang Afstand fra Skagen til Esbjerg, og denne Kyst ligger nu hen uden Spor af Havneanlæg eller Foranstaltninger til Støtte for Fiskeriet. Mod denne Afstand er Afstanden ikke ret stor mellem Skagen og Frederikshavn. Det er ikke min Mening at ville misunde Skagens Fiskerne at faa en Havn, naar vi blot havde Raad til det, for den Sags Skyld maatte man godt anlægge Fiskerihavne med 4 Mils Afstand mellem sig, men Sagen har ogsaa en finansiel Side.

Det er tidt og ofte nok fortalt os, at

vi ikke have Raad til at bygge Havn paa Vestkysten, det er derfor, at der er foreslaaet en Havn paa Skagen som et Surrogat for Vestkysthavne. Det er betydet os tilstrækkeligt tydeligt, at dermed skulle vi foreløbig slaa os til Taals og at vi maa være klare over, at vi ikke hvert Aar kunne anlægge Havne, der koste flere Millioner. Derfor er det berettiget, naar Vestkystbeboerne med Sorg se paa, hvorledes Vestkystsagen har udviklet sig, og at vi endnu ikke ere naaede videre end til Forslag om en Havn ved Skagen, som absolut skal piskes frem i Folketinget. Vestkystfiskerne have nogen Grund til at betragte det, som et Slag i Ansigtet. Hvis Sagen ikke som sagt havde en finansiel Side, og hvis vi ikke vare nødsagede til at se paa denne Side af Sagen, kunde vi godt sige: lad os blot tage den Havn ved Skagen, men saa maa det erkendes fra mit Standpunkt, at Vestkystens berettigede Interesser maa gaa Side om Side med Skagens, og at vi altsaa ikke kunne lade Havnen ved Skagen gaa forud. Samtidig med, at der bevilges Penge til en Havn ved Skagen, bør der ogsaa bevilges til Foranstaltninger paa Vestkysten. Det synes mig at være en meget beskeden Fordring. De store Havne, hvorom der stadig er gjort opmærksom paa, at de vilde koste de mange Millioner, ere i Reglen blevne brugte til at afskrække fra at gaa til den Slags Anlæg. Imidlertid er det jo blevet paapeget af adskillige, at det ikke alene er disse store Havneanlæg, hvorom der kunde være Tale, men der er paavist mange andre billigere Foretagender, som ogsaa ere blevne anbefalede af Kommissionen. Jeg sigter derved til Moleanlæg. Det blev ganske vist sagt af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at naar vi talte om Moler, vare vi ogsaa oppe i Foretagender, der koste Millioner. Jeg maa gøre opmærksom paa, at der er foreslaaet to Slags Moler. Der er Moler, som gaa parallelt med Land, og som ere lagte ud paa det dybe Vand. Det maa være dem, det ærede Medlem sigter til, naar han taler om en Udgift paa 3—4 Millioner, de andre, der gaa vinkelret paa Kysten, har Havnekommissionen kalkuleret til op imod 1 Million, og af de Fiskere, jeg har talt med paa Vestkysten, har ikke en eneste haft Lyst til at faa Moler lagte parallelt med Land, men de have alle ønsket Moler vinkelrette paa Kysten. Det er vor Overbevisning, at de kunne gavne os betydeligt. Det var vistnok under Finanslovens første Behandling,